

ВЪЗХВАЛА НА МАРТЕНСКИТЕ

МУЗИКАЛНИ ДНИ

Увлечени в динамичното всекидневие, ние понякога не успяваме да видим истинските очертания на някои големи дела в нашата съвременна култура. А с хода на годините те извисяват мащабния си ръст, удивляват със своята неповторимост. Такива мисли извиква Двадесетият юбилеен международен фестивал „Мартенски музикални дни“ в Русе. Той няма подобен на себе си — няма в света друг двестахиляден град, който всяка година да реализира петнайсетдневен фестивал на симфоничната музика с участието на няколко оркестри от други страни. Ако добавим към това, че на всеки пет години той е посветен на българската музика, неговата уникалност изпъква още по-ярко. Това са факти, към които е трудно нещо да се добави, които говорят сами за себе си. Ние сме горди, че сме

участвували в първите години на утвърждаването на фестивала, щастливи сме, че всяка година сме свидетели на неговите вълнуващи изяви. От високия връх на началото на третото му десетилетие още по-ярко изпъкват фигурите на онези хора, които вградиха своите труд и любов, мъдрост и ентузиазъм, за да има България „Мартенски музикални дни“: бележити творци като Филип Кутев, Любомир Пипков, Алексаидър Райчев, видни общественици като Петър Дананлов, Ангел Бобоков, Петър Петров. Гордост за нас е, че в историята на фестивала са записани и имената на Шостакович и Хренников, и на цяла поредица от по-изтъкнати и по-скромни дейци, музиканти и организатори (между които на първо място трябва да споменем Илия Темков).

И в тази юбилейна година

фестивалът е верен на себе си. Сред петте състави-гости са основоположниците — Симфоничният оркестър на Берлинското радио и старите верни приятели — оркестърът на Румънското радио, Силезийската и Словашката филхармония, Московският камерен оркестър. В програмите виждаме представители произведения на Пипков, Кутев, Райчев, утвърждава се чудесната идея за откриване на фестивала с повонаписана пьеса (този път — „Приветствена увертюра“ от Красимир Кюркчийски), една от най-ярките творби на съвременния съветски симфонизъм — Петата симфония на грузинеца Гия Канчели, новата оратория на винаги търсекия Константин Илиев, музика от Симеон Пиронков, Иван Маринов, Цветан Цветанов, от Георгий Свиридов, Ернст-Херман Майер, Войцех Килар 110-тата го-

дишнина на вожда на световната революция се отбелязва с „Ода за Ленин“ от Хачатурян, а 35-тата годишнина от победата над фашизма — с най-подходящото за тази цел произведение — Ленинградската симфония на Шостакович.

В нашия буен век двадесет години означават солидна традиция. Не е ли време да се напише Ода за русенската публика? Тази, която две десетилетия пълни зали на фестивала и изстрада духовно с големите шедьоври на симфоничното изкуство. Нашата програма за всенародно естетическо възпитание осъществява тъкмо такива цели. „Мартенските музикални дни“ са един от невралгичните пунктове, едно от местата, където нейният пулс тупти най-силно. Тук с особена сила и законна гордост звучат финалните звуци на фестивала, безсмъртният, актуален и вечен лозунг на Бетховената Девета симфония: „Прегърнете се, милиони!“

З. д. и. Димитър ЗЕНГИНОВ,
главен редактор на сп.
„Българска музика“